

ನೇಸರು

ತಿಂಗಳೋಲೆ
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

NESARU TINGALOLE

Vol XVIII - 8

ಆಗಸ್ಟ್ 2001

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮಾಸ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ - ಒಂದು ಪಕ್ಷಿನೋಟ	• ಸುದಾಚಾರಕಾನಾಥ್	3
ಕಥನ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಜವೇ ನಾಯಕನಾಗಿ	• ಮೂಲ : ತಕಲಿ ಶಿವಶಂಕರ ಪಿಳ್ಳೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ : ಟಿ. ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್	5
ಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆ :		
ಕನ್ನಡ ಸ್ತ್ರೀ ಕಥಾ ಲೋಕದೊಳಗಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ 'ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು'	• ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಉಪಾಧ್ಯ	8
ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನ	• ವಾಸುದೇವ ಕಾಣೆಮಾರ್	11
ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ		13
ಕವನ :		
ಪ್ರಿಪದಿಗಳು	• ಬಿ.ಬಿ.ಚವ್ವರ್, ಸೋಲಾಪುರ	15

The Mysore Association, Mumbai

393, Bhaudaji Road, Matunga, Mumbai-400 019.

Tel.: 402 46 47 • Grams: "KARUNADU"

PROGRAMMES FOR THE MONTH OF AUGUST - SEPTEMBER

Tuesday	21.08.2001
9.30 a.m.	Shree Swarna Gowri Pooja
8.00 p.m.	Arati
Wednesday	22.08.2001
10.00 a.m.	Shree Mahaganapathy Prathistapane & Pooja
8.30 p.m.	Pooja & Mangalarathi
Thursday	23.08.2001
9.00 a.m.	Pooja & Mangalarathi
7.00 p.m.	Karnatic Music T. N. Ashok - Vocal Shri S. V. Ramachandran - Violin Shri K. B. Ganesh - Mridangam Shri P. Mahesh - Ghatam
9.30 p.m.	Pooja & Mangalarathi
Friday	24.08.2001
9.00 a.m.	Pooja & Mangalarathi
7.00 p.m.	Arashina Kum-Kum for Ladies Hindustani Flute Recital by Shri Raghavendra Baliga & Bros
9.30 p.m.	Pooja & Mangalarathi
Saturday	25.08.2001
9.00 a.m.	Pooja & Mangalarathi
7.00 p.m.	Karnataka Music Vidushi Smt. Vijayalaxmi Nathan - Vocal Shri Balakrishna - Violin Shri Sridhar Parthasarathy - Mridangam
9.30 p.m.	Pooja & Mangalarathi
Sunday	26.08.2001
9.00 a.m.	Rudrabhisheka & Pooja
10.00 a.m.	Veda Parayana by Vaidikas of Shankar Muttam
11.00 a.m.	Devotional Songs by Smt. Susheela Acharya & Party
	Followed by Maha Mangalarathi Procession, Visarjana at Shivaji Park Beach Prasada viniyoga at The Mysore Association.

ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಶುಕ್ರವಾರ ೨, ೨೦೦೧ರಂದು

ಅದ್ವೈತ ರಿಯ

ವೀಣಾವಾದನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಖ್ಯಾತ ವೈಣಿಕ

ಪ್ರಾ. ಆರ್. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ್

(ಮಾಣಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಸಂಗೀತ ವಿಭಾಗ

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು)

ಮತ್ತು

ಸಂಗಡಿಗರಿಂದ

ಸಮಯ : ಸಂಜೆ ೭.೩೦ಕ್ಕೆ

ಸ್ಥಳ :

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್,

ಕಿರು ಸಭಾಗೃಹ

PROGRAMME FOR SEPTEMBER 2001

On Friday 7th September
2001

Grand Veena Recital by

**Prof. R. Vishveshwaran &
Party**

Retd. Prof. And HOD of
Music, Mysore University

Time 7.30 p.m.

Venue :

The Mysore Association,

1st Floor,

Matunga, Mumbai.

ALL ARE WELCOME

ಮಾಸ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ - ಒಂದು ಪಕ್ಷಿನೋಟ

"ಮಡಿದು ಕಲಿಸಿದಿರಿ, ಮಡಿಯದೆ ಮತ್ತೆ ಕಲಿಸಿದಿರಿ
ಮಡಿದು ಕಲಿಸಿದಿರಿ; ಮನದರಕೆಗಳನೆಚ್ಚರಿಸಿ
ಎಳೆಯ ರೆದೆಯಲಿ ಹಾಡುವಾಸೆಯನು ಸುಳಿಸಿದಿರಿ"

ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಯವರನ್ನು ಕುರಿತ ಮಾಸ್ತಿಯವರ
ಈ ಮಾತೇ "ಮಾಸ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ"ದ
ಗುರುವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ.

1986ರಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಕಣ್ಮರೆಯಾದಾಗ
ಅವರ "ಜೀವನ ಕಾರ್ಯಾಲಯ ಟ್ರಸ್ಟ್" ನೊಂದಿಗೆ
ಕೈಗೂಡಿಸಿದ 'ಮಾಸ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ'
ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಜೀವಂತವಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವರ
ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು 1999ರಲ್ಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು.
ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಶೋಧನೆ, ಪ್ರಕಟಣೆ ಹಾಗೂ
ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಈ
ಸಂಸ್ಥೆ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ
ಪಂಚಕಸರಣಿಯಲ್ಲಿನ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು
ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದಿದೆ.

ಎರಡನೆ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ 'ವ್ಯಕ್ತಿ
ಚಿಂತನೆ' 'ಕೃತಿ ಚಿಂತನೆ', ಕಥಾಗುಚ್ಚಿ 1, 2, ಹಾಗೂ
ಮಾಸ್ತಿ 'ಕಾವ್ಯಾಧಾರ ಸಂಪದ'ದ ದ್ವನಿ ಸುರುಳಿಯನ್ನು
ಹೊರತಂದಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.
ಮಾಸ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ
ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚಕವು 1999ರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್
ತಿಂಗಳು ನವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬದ ದುರ್ಗಾಷ್ಟಮಿಯಂದು
ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದೀಗ ಮೂರು ಪಂಚಕಗಳು
ಮುಗಿದಿವೆ. ಮೊದಲ 8 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ
ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅದರ
ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು
ಮಾಡಿದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನ.

ಕೃತಿ ಚಿಂತನದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಭಾಷಣಮಾಲೆ ಇದೆ. 125
ಪುಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ
ಪುಸ್ತಕ.

ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರರವರು ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕಥನ
ಕವನ 'ನವರಾತ್ರಿ'ಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ,
ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ
ನಿರ್ದೇಶಕ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ 19 ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ

ಕಣಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಬದುಕಿನ
ಧಾತುವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾ

'ಸೊಗಸಬೇಕೆ ಬಾಳು?'

ಕಸವನಿಸೆ, ರಸವಬೆಳೆ; ನಿಜವತಿಳಿ ಅವಸಾರು''
ಎನ್ನುವ ಅವರ ರುಚಿ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
ಸರಳ ಜಾನಪದೀಯ ಕಥನಶ್ರವದಿಂದ
ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯ ಅಬ್ಬರವಿಲ್ಲದೆಯೂ ನಮ್ಮ ಗಮನ
ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥೆಗಳು ವೈವಿಧ್ಯ ಚಿಂತನೆಯ
ಪಲ್ಲವಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ವ್ಯಕ್ತಿ
ಚಿತ್ರಣವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಆವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ತೈಲಿಯನ್ನು
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಗುಣ
ಅಧ್ಯಯನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹ. ಒಂದೊಂದೇ
ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ದುರಂತ
ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ವರ್ಗವನ್ನು ಲೇಖಿಸುವ ಕೃಷಿ
ಲೋಕದ ಉಪಮೆ ಎಂದು "ಬೆಳೆಯುವ ಜೈರು
ಭಾದ್ರಪದದಲ್ಲೆ ಒಣಗಿ ಹೋಯಿತು ಮಾಸ್ತಿಯವ
ರಿಂದಾದ ಈ ಕಲೋಪಕಾರ ನಿಜಕ್ಕೂ ತ್ಯಾಘನೀಯ
ಎಂದು ಮನದುಂಬಿ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಬ್ಬಣ್ಣ - ಶೇಷಮ್ಮ ಮಾತುಗಾರ ರಾಮಣ್ಣ

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಈ ಮೂರು ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ
ಮಾತಾಡಿದ G. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು ತಾವು
ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವ ಕಾರಣವನ್ನು
ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳೂ, ಘಟನೆಗಳೂ
ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ
ಪ್ರಯತ್ನ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಒಂದು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಕಥೆಯಾಗದೆ ಒಬ್ಬ
ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆತ್ಮ ಚಿತ್ರಣ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಖುಡ್ಡಗೊಂಡು
ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ
ಶಿಸ್ತನ್ನು ಆನಂದವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದು
ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶ ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ
ತಂದಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಪುಸ್ತಕ 18 ಮುದ್ರಣ
ಕಂಡಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶೇಷಮ್ಮನಿಗೂ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನಂತಹದೇ ಕಷ್ಟಗಳು
ಬಂದರೂ ಹೆಣ್ಣಾದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಆವರಣದಲ್ಲಿ
ಶೇಷತ್ರೆ, ಶೇಷಜ್ಜಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಳೆದಳು
ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಕಥೆ

ಮಾತುಗಾರ ರಾಮಣ್ಣ ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ಆಗಿ ಎರಡು
ಕಥೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಕತೆಗಳಲ್ಲೂ ಜನರಲ್ಲಿ
ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ
ವೃತ್ತಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ
ಮಹಾಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾನ್ತಾ - ಉಷಾ

ಈ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ. ವಿಜಯ
ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ಇವು ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿಲ್ಲದ
ನಾಟಕಗಳು, ಶಿರಾ ನಾಟಕಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು
ಹೋಗುವ ಅಂಶಗಳು. ಮುಂದೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ
ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.
ನಾಟಕಗಳು ರಂಗಪ್ರಯೋಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಬರೆದದ್ದಲ್ಲವಾದರೂ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು
ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಉಷಾ ನಾಟಕ ಸಹ ಹಲವು ತಾತ್ವಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಿರಿದಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿ
ಎತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹಲವಾರು ಕಥೆಯ ಸ್ವೂಲ
ರೂಪವನೇ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಒಡಲಲ್ಲಿರುವ ಕೃತಿಕಾರನ
ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

FOR ALL YOUR DOMESTIC
AND INTERNATIONAL
TRAVEL ARRANGEMENTS

CONTACT

A AUGUST
TRAVEL
SERVICE

Agents For
INDIAN AIRLINES &
JET AIRLINES

REGD. OFFICE :
3/15, ASHIANA, SECTOR 17,
VASHI, NAVI MUMBAI
PHONES : 789 1970 * 789 1972
789 2451

GRAMS : AUGTRASERV

ALSO AT :
2/16, KABBUR HOUSE,
SION (E), MUMBAI-400 022.
PHONES : 407 2984 * 409 3573
407 7750

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕವಿತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೊ|| ದೊಡ್ಡ ರಂಗೇಗೌಡ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ 'ಕೋಗಿಲೆ' ಕವಿತೆ ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಗೇಯ ಕಾವ್ಯ ಕ್ಷಿತಿಜಕ್ಕೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಉಜ್ವಲವಾದಂತಹ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಅಸಂಖ್ಯ. ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಕವಿವಾಣಿಯು ಕೂಡ ಹಕ್ಕಿಯ ಮಧುರ ಉಲಿತಕ್ಕೆ; ಆ ಮಧುರವಾದ ಹಕ್ಕಿಯ ಉಲಿತ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕವಿವಾಣಿ ಅಷ್ಟೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದು ಯುಗದ ವಾಣಿಯ ಹಾಗೆ ದಾಖಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು"

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬದುಕಿನ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿ, ಅವರು ನಾಟಕಾಕರನೊಂದು ಬತ್ತದ ಬೀಜಗಳು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ತಂಗಾಳಿ ತುಂಬಿ ತೂಗಿ ತೊನರು ಪ್ರತಿಕರೆಯಲ್ಲೂ ಗಟ್ಟಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ತುಂಬಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿದ್ದಾರೆ.

'ಶ್ರೀರಾಮ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ' ಕಾವ್ಯದ ಊರ್ಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಅವರು ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣದ 'ಮರೆಯ' ಪಾತ್ರವಾದ ಊರ್ಮಿಯನ್ನು 'ಮರೆಪ' ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವಂತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕುವೆಂಪು ಮತ್ತು ಮಾಸ್ತಿ ಅವರ ಊರ್ಮಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂತರಗಂಗೆ - ಪರಿಷ್ಕೃತ ಮುದ್ರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಸೂಸುತ್ತ ಪ್ರೊ. S.K. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ವೇದಕಾಲದಿಂದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿರುವ ಈ ಪ್ರಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎರಡೂ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ 9-10 ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಜಾಣ್ಮೆ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹುದು. ಇದೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಗ್ರಂಥ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಜನತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಡಾ. ಎಲ್. ಜಿ. ಸುಮಿತ್ರ, ಅಸಾಧಾರಣ ಕಾವ್ಯ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ

ಜನರದಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ನಾಡಪದಗಳನ್ನು ನೋಡಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಗಮನ ಸೇರಿದ ಆದ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು. ತಾವುಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಕಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷದ ಪಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಳವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ವಿವರವಾಗಿ ವಿದ್ಯತ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು 30-40ರ ದಶಕಗಳ ಮಹತ್ವದ ಬರಹವೆಂದೂ, ಅವರ ಈ ರಚನೆ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯ ಕೃತಿಯಂತಿರುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದರು.

ಈ ಭಾಷಣ ಮಾಲೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಸಂಸಿಸುತ್ತಾ ವಿವಿಧ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚೇತನಗಳ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದರು. ಮಾಸ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ಈ ವಾಕ್ಯ ಜನ್ಮ ತಾಳಿ, ಸಹಸ್ರಾಬ್ದಿ ಕಳೆದರೂ ಇಲ್ಲೆ ನಿಲ್ಲುವಿರಿ ಕನ್ನಡದ ಉಪವನದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಅಗ್ಗಳಿಕೆಯಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೇಹ !

ಎಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿಂತನ : ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಕ ಮಾಸ್ತಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಲೆ. ವೊದಲಿಗೆ ನ್ಯಾಯವೂರ್ತಿ ನಿಟ್ಟೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ತಮ್ಮ ನೆನಪಿನಬುತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಪರಿಚಯವಾದಾಗಿನಿಂದ ಅವರ ಒಡನಾಟದ ಕೆಲವು ಸ್ಮಾರಕ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಸ್ತಿ ಕಂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚೇತನರು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ.ಜಿ. ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣರು ಮಾಸ್ತಿಯವರೇ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠಚೇತನವೆಂದು ಆರಂಭಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಗಮ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷ್ಠೆಯು, ನವರತ್ನತಾಮರಾಯರು ಮುಂತಾದವರ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಸ್ತಿಯವರೊಡನೆ ಹೇಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ 'ಭಾವ' ಮತ್ತು 'ಅರ್ಚನ' ಪ್ರಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಂಡ ಹಿರಿಯ ಚೇತನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಧಾರವಾಡದ ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಪ್ರೊ. ಮಳಗಿ, ಭಾವುಕವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಏಕೀ ಕಿರಣ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಏಕೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರಿಗಿದ್ದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂತರಗಂಗೆ - ಪರಿಷ್ಕೃತ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಹರ್ಷಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಹೌದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಸ್ತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠದವರು ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ತಾವು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕೃತಕೃತಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಮಂದಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗ ಬಹುದಾದ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕಾರ್ಯ ನಿರಂತರ ಮುಂದು ವರೆಯಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ವಿವಿಧ ಕೃತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಪ್ರವಚನಗಳಾಗಿ, ವಿಮರ್ಶೆಗಳಾಗಿ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಾಗಿ ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕರ ಅನಿಸಿಕೆಗಳಾಗಿ ಜನಕ್ಕೆ ತಲುಪಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಪಂಚಕಗಳ ಪ್ರಸ್ತಕ ರೂಪವನ್ನು ಮಾಸ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠದವರು ಹೊರತಂದಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸುತ್ತಾಹ್. ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಪೀಠ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಾ ಮುಂಬೈಯ ಕನ್ನಡಿ ಗರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

-- ಸುಮಾದ್ಯಾರಕಾಣಾಥ್

ಸೂಚನೆ : ಮಾಸ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಮಾಸ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠದ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾದ ಪಂ. ರಾಮಭದ್ರ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

Phone : 5161646

ಕಥನ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಜವೇ ನಾಯಕನಾಗಿ

ತಕಳ ಶಿವಶಂಕರ ಪಿಳ್ಳೆ ಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ಬರಹಗಾರರು, ಕಾದಂಬರಿಗಾರರು, 'ಚಿಮ್ಮೀನ್', 'ರೆಂಪಿಂವಂಗಳ 'ತೋಟ್ಟಿಯುದೈ' ಯಮಗನ್' ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಇವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಜನಜೀವನದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೆಣೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗೆ ಅವರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಲೇಖನದ ಕೆಲವು ಆಯ್ದು ಅಂಶಗಳು.

ನಾನೊಬ್ಬ ಬರಹಗಾರನೇ? ಎಂದು ನನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ನೀರಿನಿಂದ ಸದಾ ಕಾಲ ಆವೃತವಾದ ಪ್ರದೇಶ. ಅದರ ಹೆಸರು ಕುಟ್ಟಿನಾಡು. ಅದು ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹತ್ತು ಅಡಿ ಕೆಳಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ದೇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಲಗೂನ್. ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಲಗೂನ್. ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶ್ರಮದಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪುನರ್ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ದ್ವೀಪಗಳು ಚದುರಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲಾ ವಾಸಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿವೆ. ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ತಾಣಗಳಾಗಿವೆ. ತಕ್ಕಳಿಯು ಅಂಥಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ತಾಣ. ಅದೊಂದು ಹಳೆಯ ಹೆಸರು. ಆ ಊರಿನ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ನಾನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಚಿರಪರಿಚಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ರಸ್ತೆ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲಪಲು ಮಡ್ಡಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸುವಾರು ಆರು ವೈಲಿಗಳಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಾ ರಸ್ತೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾರುಗಳೂ ಸಂಚರಿಸಬಹುದು. ರೈಲು ಬರುವಂತಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ರೈಲು ಮಾರ್ಗದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಬಂದಿದೆ. ದೂರವಾಣಿ ಸಂಪರ್ಕ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ

ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ನನಗೇನು ಅಸಂತೋಷವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು - ಬೆಳೆದದ್ದು ಇಲ್ಲಿ. ನಾನೇನಾದರೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೆ, ಆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿವೆ. ಇದೊಂದು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಸ್ಥಳ.

ನಾನು ಕೇರಳದ ಕೆಳಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ನಾನೇನು ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರನೂ ಅಲ್ಲ. ತಂದೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನಾಗಿದ್ದ. ಆತ ಭೂಮಾಲೀಕನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ಭೂಮಿಯನ್ನೇನು ಆತ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಜಮೀನಿನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಥಕ್ಕಳಿ ಕಲಾವಿದನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನೆಂದೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಂಥಹ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನ ಮಗ.

ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯ ವಾರಸುದಾರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟಾಯಮ್ (Marumakkottoyam) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಸಂವಾದಿಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿರುವ ನಾಯರ್ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಾನು ಸೇರಿದವನು. ಈ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಳಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಬಡಿಯಲು, ಸುಗ್ಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯವರ ಜಮೀನಿಗೆ ಅವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭತ್ತದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಭತ್ತ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ನೋವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ತಕ್ಕಣ ಆಕೆ ಮನೆಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ನನಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರು- ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಂದಿರು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಇವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತಿಳಿದವು. ಸುಗ್ಗಿಯ ಕೆಲಸ ಹಾಗೂ ಭತ್ತ ಬಡಿಯುವ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆ ನನ್ನ ಜನನವು ತಳುಕು

ಮೂಲ : ತಕಳ ಶಿವಶಂಕರ ಪಿಳ್ಳೆ
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ : ಟಿ. ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನನಗೊಂದು ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದೆ. ನಂತರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆ ಸೇರಿದೆ. ನಾನೇನೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದವನಲ್ಲ. ಮಾನವನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾನೊಬ್ಬ ನತದೃಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಯಾಕೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಕಲಿಕೆ ಭಾಷೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಾಗ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂವಹನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಪದಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಕೇರಳದಲ್ಲೊಂದು ರೂಢಿ ಇದೆ. ಇಂಥಹ ರೂಢಿ ಭಾರತದ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯೊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯಾತ ಭಾರತ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಾದ ಮಹಾಭಾರತ ಹಾಗೂ ರಾಮಾಯಣಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಂಸರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಭಾರತ - ರಾಮಾಯಣಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಹಾಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬಾ ಟಾಲ್‌ಸ್ತಾಯ್, ದಾಸ್ತೊವ್ಸ್ಕಿ,

ಹಾಗೂ ಹಾಗೂ ಮೊಪಾಸಾಂಗಳೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾಭಾರತದ - ರಾಮಾಯಣಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇವರು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳೂ ನನ್ನನ್ನು ಲೇಖಕನನ್ನಾಗಿಸಿವೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಾಮ-ಕೃಷ್ಣ, ರಾಧಾ-ಸೀತೆಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಕುಟ್ಟಿ ಚೇಚಿ, ನಾರಾಯಣನ್ ಮುಂತಾದವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ. ಅದೊಂದು ಸದಭಿರುಚಿಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾರಾಯಣನ್ ಮನೆಯ ಜಗಳ, ಕುಟ್ಟಿ ಟಾಟ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ನಡುವಿನ ರಂಪಾಟಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೀಗೆ ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನಾಗಿದ್ದೆ ಈ ಮಾನವಗಾಢೆಗಳನ್ನೇ ನನ್ನದೇ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮರುಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೆ. 'ಚೆಮ್ಮೀನ್', 'ಕಯೂರ್' ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಇವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ನೆರವಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನು ಜನಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಜನಪ್ರಿಯತೆಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಮೊದಲ ಮೆಟ್ಟಿಲು. ಇದು ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿಜವಾಗಲೂ ಏನನ್ನಾದರೂ ನೀಡಿದ್ದೇನೆಯೆ?

ನಾನೊಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹೊರಗೆ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲೂ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿ ವರೆಗೆ ಭಾಷೆ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಓದಿದ್ದೇನೆ, ನಿಜ. ಇದರರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ! ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಾನು ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ ಮಲಯಾಳಂ ವ್ಯಾಕರಣವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಗ್ರೀಕ್ -ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇರಳದ, ಕುಟ್ಟಿ ನಾಡಿನ ತಕ್ಕಳಿಯ ಸಾವಾನ್ಯ ಜನರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಬರಹಗಾರನಾಗಲು ವ್ಯಾಕರಣವೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದರೆ ಬರಹದ ಉದ್ದೇಶವೇ ಸೋತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯೊಂದರ ಶಿಸ್ತು ಬದ್ಧ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕರಣ

ಬೇಕು. ಆದರೆ ಸೃಜನ ಶೀಲ ಬರಹಗಾರನೊಬ್ಬನಿಗೆ, ಅವನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಸತನವನ್ನೇನಾದರೂ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಅನವಶ್ಯಕ. ಬರಹಗಾರನೊಬ್ಬ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ, ನನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ದಿಗ್ಗಜಗಳು ನನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊಪಾಸಾಂ (Maupasant) ಮತ್ತು ಅವನ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ತಂತ್ರ ಮತ್ತು ರಚನೆ (form & structure) ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದಾವೆ. ಅವನ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಬರಹವು ವಸ್ತುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕೇರಳದ್ದಾಗಿದೆ. ತಿರುವಾಂಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ತಿರುವಾಂಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷದ ವಕೀಲಿ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕಾನೂನು ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ತಿರುವಾಂಕೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ೨೧ ವರ್ಷ ವಕೀಲಿ ವೃತ್ತಿ ನಡೆಸಿದೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ನೆರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಳಹಂತದ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಡ ಜನರ ಮಾನವೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಜಗಳವಾಡಿ, ಬಡಿದಾಡಿ ಪೊಲೀಸರ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ನೀವು ನಿಜವಾದ ಮಾನವೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಾರರು ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದರು ಇಂಥಹ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪೂರ್ತಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೀಕರಣ ಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಹವ್ಯಾಸಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಬರೆದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾವನಾದರೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಬರಹಗಾರನ ಭಾಯಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೃತೀಚಾರ್ಯದ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದಾದಷ್ಟು. ಆ ಸಮಸ್ಯೆ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. ಆಗ ನನ್ನ ಬರಹ

ಭಾರತೀಯವಾಗಿರಬೇಕು, ಈ ಗುಲಾಮಿತನ ಸಾಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ವಿಧಾನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಹಾಭಾರತ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಶ್ಲೋಕ ನುಡಿಗಳಿದ್ದಾವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಳವಾದ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಥಾಸರಣಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾನವಗಾಢೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಅದೊಂದು ಪ್ರಯಾಸದ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಕಾದಂಬರಿ ಯೊಂದು ಯುರೋಪಿನ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಭಾಷಿಕರಿಗೆ ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ಫ್ರೆಂಚ್ ಅಥವಾ ರಷ್ಯನ್ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಸ್ತು ಭಾರತೀಯ ದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ಬಂಧಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಾರ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ. ಅದನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಿಂದ ನಾವು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆವು. ಕಾದಂಬರಿ ಭಾರತೀಯ ಎನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ವಸ್ತುವು ಭಾರತೀಯ ಬದುಕಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ್ದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯತೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು. ಇಂಥಹ ಬದುಕನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದ ಬಂಧ (Form)ವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕೃತಿಯೆಂದರೆ ಕಯೂರ್. ಅಲ್ಲಿ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಇಲ್ಲ, ದಾಸ್ತೊವ್ಸ್ಕಿ ಇಲ್ಲ, ಗ್ಯಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಇಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಮಾರ್ಸಲ್ ಪಾಸ್ಕೊ ಇಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಕೇರಳದಲ್ಲಿನ ಕಳೆದ ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಬದುಕಿನ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವಗಾಢೆಯ ಮೂಲಕ ಈ ವಿಕಾಸವನ್ನು ನಾನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೆರೆವಿಗೆ ಬರುವವರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲ. ಭೂತದ ನೆನಪು ಮಹಾಭಾರತದಂತಹ ಕಾವ್ಯ ನನ್ನ ನೆರೆವಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಂಧ ಮತ್ತು ಆ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜೀವನ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ಪೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಬಂಧ (ಫಾರ್ಮ್) ಒಂದಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ನನ್ನ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೆಲವು ಪಾತ್ರಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವು ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೆಲವು ಹಣ ಮಾಡುವಂತಹ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಕೆಳಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹಣದ ಮುಗ್ಗುಟ್ಟು ಉಂಟಾಗಿತ್ತು ರಬಹುದು. ನನ್ನದೇ ಆದ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನ, ತಾಪತ್ರಯಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಣಕ್ಕಾಗೇ ಬರೆದಿರುವುದುಂಟು.

ಈಗ ಓಂಕಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬದುಕಿದ ವಿವಿಧ ವಜಲುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಕಾದಂಬರಿಯೊಂದನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದಿನ ಕೃತಿಯು ಬೇರಾವುದೋ ಬದುಕನ್ನು, ಅದರ ಮತ್ಯಾವುದೋ ಮುಖವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕೃತಿ ಇನ್ನಾವುದೋ ವಸ್ತುವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ನೆರಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾರಿರಿ. 'ಚೆಮ್ಮೀನ್' ಕಾದಂಬರಿಯು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಗಳಿಸಿದೆ. ಆ ಕೃತಿಗೆ ಮೊದಲು ನಾನು ಪ್ರೇಮ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಅದೊಂದು ಬರೀ ಪ್ರೇಮಕತೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಜನರ ನಂಬಿಕೆ, ಮೌಢ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಜನ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣುವ ಮೊದಲ ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರುವ ಸಮುದ್ರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಒಡಲೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸಮುದ್ರ. ಸಮುದ್ರವನ್ನು 'ರತ್ನಾಕರ' ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಟ್ರೆಸರ್ ಅಡಗಿದೆ. ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಈ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲೇಬೇಕು. ಸಮುದ್ರದೇವತೆಯಾದ 'ಕಲಮ' ಬೇರೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ಮಾತೃದೇವತೆಯಾದ ಸಮುದ್ರ ದೇವತೆ ಕಡಲಮ್ಮನ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಬಯಲು ನಾಡಿನವರಾದ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು

ಅವರಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಕೇರಳವು ವಿಚಿತ್ರ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಜ್ಯ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಂಟು. ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥಹ ವಿಶಾಲ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿಲ್ಲ. ಕೇರಳವು ವಿಶಾಲವಾದ ಸಮುದ್ರ ದಡವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ 'ಕಡಲಮ್ಮ' ದೇವತೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸುತ್ತಾ 'ಚೆಮ್ಮೀನ್' ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಅದೊಂದು ಪ್ರೇಮಕಥೆ. ಚೆಮ್ಮೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವು ಅದರಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವವಾದ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳ ಜೊತೆ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಮೀನುಗಾರರ ತಾತ್ವಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಗೂಢಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಕಥೆಯ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ರಂಡಿಡಂಗಲಿ (ಎರಡು ಮುಡಿ ಅಕ್ಕಿ) ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿನಾಡಿನ ರೈತರ ಬದುಕನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಬದುಕು ನನಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತ ರೈತರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಅಸ್ತತ್ಯರು, ಜನಾಂಗ, ಅವರ ಬದುಕು ಬವಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ. ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷ ಗಳಿವೆ. ಅವಗುಣಗಳೂ ಇದ್ದಾವೆ. ಕೆಲವು ಸುಖಗಳೂ ಇದ್ದಾವೆ. ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಆಳುಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಒಂದು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಟ್ಟಿನಾಡಿನ ರೈತರು - ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬದುಕು ನನಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

'ತೋಟ್ಟಿಯುಡೆ ಮಗನ್' (ಭಂಗಿಯ ಮಗ)ನ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಲೇಖನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಅಲೆಪ್ಪಿ ನಗರದ ಭಂಗಿಗಳ ಬದುಕು ಅಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅಂಜಾಲಪುಂಜ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಕೀಲನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೈಮರೆಯುವಂತೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂಥಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಕೆಳವರ್ಗದ, ಭಂಗಿಗಳ ಅಶುದ್ಧ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜನರ ಬದುಕು ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಂದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಇದು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಮೊದಲಮೊದಲ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. 'ಚೆಮ್ಮೀನ್' ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಹಣ ಗಳಿಸಲು ತೊಡಗಿದ ಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಪಾದನೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಗುರುತರ ಟೀಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈಗ ಬದಲಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಬಹುದಾದ್ದು ಬಹಳಷ್ಟು ಇದ್ದರೂ ಇಂದು ನಾನು ಅವುಗಳ ಬರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವು ನನ್ನ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಸಹಮತವಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕನ್ನು ಕುರಿತು ಅದೇ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯ ಎಂದು ನಾನೇನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭೌತವಾದದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಯೊಂದಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿನ ಭೂಮಿಯ ಬಗೆಗಿನ ವ್ಯಾಮೋಹ, ದಾಹ ಅಂದರೆ ಸಮಾಜವೇ ನನ್ನ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಗಿ ಮೆರೆದಿದೆ.

ಕೃಪೆ : ಅನಿಕೇತನ

TRIMURTI
JEWELLERS
GOLD AND DIAMOND
ORNAMENTS

460/4, Venkatesh Niwas,
Ground Floor,
Bhaudaji Road,
Opp Mysore Association,
Matunga (C.Rly.) Mumbai-19.

Phone : 402 34 85

ಕನ್ನಡ ಸ್ತ್ರೀ ಕಥಾ ಲೋಕದೊಳಗಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ 'ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು'

ಶ್ರೀಮತಿ ಮಿತ್ರಾವೆಂಕಟ್ರಾಜರ 'ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು' ಕಥಾ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡವಾಚ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಲೋಕದ ನೋವು ನಲಿವು ಒಂಟಿತನ, ಅವಳ ಅನನ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಕಥಾ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಹೃದ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸ್ತ್ರೀ ಕಥಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ಆಕರ್ಷಕ ಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿರುವ ಮಿತ್ರಾವೆಂಕಟ್ರಾಜ ಅವರದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿ.

ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಿತ್ರಾವೆಂಕಟ್ರಾಜ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರುಕುಮಾಯಿ ಅವರ ಮೊದಲ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ. ಸ್ತ್ರೀ ಲೋಕದ ನೋವು ನಲಿವು, ಒಂಟಿತನ, ಅವಳ ಅನನ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಕಥಾ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿವೆ. ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದ ಮಿತ್ರಾವೆಂಕಟ್ರಾಜ ಅವರು 'ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು' ಎಂಬ ಕಥಾ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಯತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ. ನಮ್ಮ ಬಹುತೇಕ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಲೇಖಕಿಯರು ಅಕ್ಷರಸ್ಥ ವಂಧ್ಯವಂಶಗಳಿಂದ ವಂಚಿತೆಯರ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಮಿತ್ರಾವೆಂಕಟ್ರಾಜ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಹಿಳೆಯರ ದಿಟ್ಟ ಬದುಕನ್ನು ಹೃದ್ಯವಾಗಿ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುವಿನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಲೇಖಕಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ.

'ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು' ಕಥಾ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಓದಿದ ಅನಂತರ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಂತೂ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೇಂದರೆ 'ಕನ್ನಡ ಸ್ತ್ರೀ ಕಥಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ಆಕರ್ಷಕ ಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಾವೆಂಕಟ್ರಾಜ ಅವರದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿ ಇಲ್ಲಿನ ಕತೆಗಳು ಬರೇ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ಬದುಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ರಿಸಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧ, ಸವೆದ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಇವಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕು, ಜನಪದ ಕಸುವು, ಆಧುನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ, ಪರಿಸರ ಪ್ರಭೆ ಇವೆಲ್ಲ ಹದಗೊಂಡ ಸಮತೋಲನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸ್ತ್ರೀಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳತ್ತ ಲೇಖಕಿ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಧಾನ

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಪ್ರಜೆಯಾದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮೊದಲಸ್ಥಾನ ಲಭಿಸಿದೆ. ಕಲೆ ಹೇಳು, ಪಾಠಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಸೀತೆ, ನಾಗಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಸಣ್ಣ ಗೇಟು, ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು ಮೊದಲಾದ ಕತೆಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀ ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಹಜ ಸುಂದರ ಮಾದರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವಕ್ಕಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಇಲ್ಲಿನ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳು ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಎದುರಿಸುವ ಅನೇಕ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳತ್ತ ಲೇಖಕರು ನಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಹ ಗಂಡಿನ ಪರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಎದುರಿಸುವ ಆತಂಕದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಧ್ವನಿ ಇಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬಂದಿದೆ.

ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು ಕಥಾ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕತೆಗಳಿವೆ. ಇವು ಸಹಜವಾದ ಕತೆಗಳು. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ವಿಜೃಂಭಿಸುವ, ಗಂಡನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಆ ಮೂಲಕ 'ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ' ತಾನೆಂದು ರುಜುವಾತು ಗೊಳಿಸುವ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲಿ ಕತೆಗಾರರಿಗಿಲ್ಲ. 'ಇದು ಗಂಡಿನ ಪ್ರಪಂಚ' ಎಂಬ ರೂಢಿಗತ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೆರೆದುತೋರಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಥೆಗಳು ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಪರಂಪರೆಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಬರಹಗಳಾಗಿವೆ.

"ಒಂದು ಒಸಗೆ ಒಯ್ಯುವುದಿತ್ತು" ಇದೊಂದು ಪರಂಪರಾನುಗತವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಒದಗಿದ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಧ್ವನಿಸುವ ಕಥೆ. ಸಮಾಜದ ತೋಷಣೆಗೆ ಬಲಿಯಾದ, ಬರಡಾದ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ ಕತೆಯನ್ನು ಇದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಪತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬಳು ಸಮಾಜದಿಂದ ನೆನಪು ರಚನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಬದುಕನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿದ ಚಿತ್ರಣವಿಲ್ಲಿದೆ. ಕಥಾ ನಿರೂಪಕಿ ನರ್ಮದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ನರ್ಮದೆಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ 'ಜಲಜಚಿಕ್ಕಿ'ಯ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತವೂ ಆಗಿದೆ.

ಮದುವೆಯಾದ ಕೆಲಕಾಲದಲ್ಲೇ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡ 'ಜಲಜ' ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ತನ್ನ ಭಾವ ಅಪ್ಪಣ್ಣನಲ್ಲಿ ನುರಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಜಲಜಳ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತ ಬಂದ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಾವಿನ ಅನಂತರ ಮರುಮದುವೆಗೆ ಬಿನ್ನು ಹಾಕಿದವನು. "ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗೆಲ್ಲ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಯ್ಯ ಮತ್ತು ಜಲಜ ಚಿಕ್ಕಿ ಇಬ್ಬರೇ ಇದ್ದು, ತಂತಾನೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತ್ತು" ಎಂಬೆಲ್ಲ ವಿವರ ಕಥೆಯೊಳಗೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇದೊಂದು ವಿವಾಹ ಬಾಹಿರ ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಜಲಜ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕಂಡು ಮಿಷಿ ಪಟ್ಟಿ ನಿರೂಪಕಿ ನರ್ಮದೆಯೂ ಸಮಾಜದ ಆಡುವ ಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಳು." ಸಣ್ಣಂದಿನಿಂದ ಆಡಿ ಬೆಳೆದ ಮನೆಯ ಕತೆಯನ್ನು ಹೊಸಬರಕತೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಆಲಿಸಿದ ನರ್ಮದೆ ಟಿಪ್ಪೆ ಗಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ತಂದಿದ್ದ ಜಲಜ ಚಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಯ್ಯನ ಸಂಬಂಧ ಬೇರೆಯವರು ಚೆಲ್ಲಿದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಕೃತವಾಗಿ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. "ಜಲಜ ಚಿಕ್ಕಿ ಇಷ್ಟು ಕಿಟ್ಟಿವಳಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಕೊಂಡು ಈ ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧದ ನೆರಳಿನಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ನೇಹ, ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಕಿಟ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತದೆ.

ನೋಡಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಗ್ಧ ಜಲಜ ಇದಾವುದಕ್ಕೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಲ್ಲ. ಬದುಕಿನ ದೃಕ್ಕೂ ಅವಳು ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನೇ ಉಂಡು ಬೆಳೆದವಳು. "ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯ ಅಪ್ಪೆ ಅಪ್ಪ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ತವರು ಮನೆಯ ಆಸೆಯಲ್ಲಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇರಲಿಕ್ಕೇನೋ ನಾಲ್ಕು ಅಣ್ಣ - ತಮ್ಮಂದಿರು. ಆದರೆ, ಇದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಹೋಳುಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬದುಕುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೆಲೆ ಹುಡುಕುವುದು. ಅವಳಿಗೆ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಿನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಲಜಳದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಬದುಕಿನ ಕುರಿತಾದ

ಪ್ರೀತಿ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರಭುದ್ವಯವು ವಿಶಾಸವನ್ನು ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಕಥೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದೆ. ಜಲಜ ಹಾಗೂ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅನ್ನೋನ್ನತೆಯಿಂದ ಬದುಕಿದ ರೀತಿ, ಹೆಣ್ಣು, ವಿಧವೆಯಾದವಳು. ಮರುಮದುವೆಯಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಯಾರ ಹಂಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಜಲಜಳ ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕ ಲೇಖಕರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ, ಹಕ್ಕಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಣ್ಣೆಯನ್ನು ಜಲಜ ಚಿಕ್ಕ ತೋರಿದ್ದಾಳೆ. ಜಲಜ ಅಪ್ಪಣ್ಣರ ನಿರ್ಮಲ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ನಿರೂಪಕಿ ನರ್ಮದ. ಕಲುಷಿತಗೊಂಡ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಅವರ ಒಸಗೆಯನ್ನು ಒಯ್ಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ತಂದು ಕೃತಿಗೆ ಏಕ ಸೂತ್ರತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಪರಿ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕತೆಯ ಮುಕ್ತಾಯವೂ ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಬ್ಬಳ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಒತ್ತಡ ಇಲ್ಲಿಕತೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. 'ನಾಗಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಸಣ್ಣ ಗೇಟು' ಈ ಸಂಕಲನದ ಮತ್ತೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಕಥೆ. ಸ್ಪಷ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಪರವನಿ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಜೀವವಿರೋಧಿ ನಿಲುಪುಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುವಂತೆ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಈ ಕಥೆಯ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇರುವ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಈ ಕತೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ನಾಗಮ್ಮನ ಬದುಕಿನ ಗತಕಾಲದ ನೋವಿನ, ಯಾತನೆಯ ಕತೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಲುಗಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ಕಥೆ ನಮಗೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಾಗಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಸಣ್ಣ ಗೇಟು ನಾನಾ 'ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ' ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ಗೇಟು, ಬಂಧನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದ. ಮನೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಸಾರ ಎಂದು ಬದುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರೂ ಅಹರ್ನಿಶಿ ಜೀವ ಸವಿಸಿದಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಒಳತೋಟ ಇಲ್ಲಿ ಹೃದ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಕಟಾಕಟಿಯಲ್ಲಿ

ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಆರ್ವಾಚೀನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ನೇರವಾದ ಮುಖಾ ಮುಖಿಯೂ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಹೊಸಕಾಲದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾಧವಿ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಗಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾರ್ಧಕದಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಹೊಸಜೀವನಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಮುದಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಾಗಮ್ಮ ಮಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವುದು ಮನುಷ್ಯನೇತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ದಾಟುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ನೆಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಂತಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಗಂಡು ಋಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭದ ಸೃಷ್ಟಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಅಂತರಂಗದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಗಮ್ಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

* ಗಂಡನ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಶಾಲಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಏಳು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತಾನು ಹೇಗೆ ಸಾಗಿಸಿದೆಯೆಂದು ನಾಗಮ್ಮನಿಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಜಿಯಿದ್ದರೆ ಮಜ್ಜೆಗೆಯಿಲ್ಲ. ಮಜ್ಜೆಗೆಯಿದ್ದರೆ ಗಂಜಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಏನಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದ ಗೋಷ್ಠಾರಿ ಆ ಗಂಡ.

* ನಾಗಮ್ಮನ ಗಂಡ ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯನದು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದು ಮಾಡುವ ಬಾಯಾಮಾನವೇ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗಂತ ಅವನ ಚರ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಪುರಸತ್ತು ಇಲ್ಲದವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಜರು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಗಡದ್ದು ನಿದ್ದೆ ಹೊಡೆದು ಪುನಃ ಮೆಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡರೆ ಹಿಂದೆ ಬರುವುದು ಶಿಕ್ಷಾಣೆಯರಲ್ಲಿಲ್ಲ.

* ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸೇರಿದರೆ. ಅವನಿಗೆ ಜೋರು ಉಮೇದು ಊರ ಪರಊರ ಸುದ್ದಿ, ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಅಂತ ಕೊಚ್ಚಿ ಇಳಿಸಿ ಹೊಚ್ಚಿ ತುಂಬಾ ಊಟವಾಡಿ ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಅದೇ ಒಂದು ಗಮ್ಮತ್ತು.

* ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಇದ್ದು ನೀರಲ್ಲಾದರೂ ಅದ್ದು ಗಂಡನೇ ಸರ್ವಸ್ವ ಎನ್ನುವ ಕಾಲವಲ್ಲವೇ ಅದು. ನೂರಾರು ಮುಡಿ ಅಕ್ಕಿ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಇರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಏನಾಯ್ತು? ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಮಗಳಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಗಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲ ...ಸಮಸ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ, ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಗೊಡಬಾರದೆಂಬ ರಕ್ಷಣಾಭಾವ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಆಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಮ್ಮನದ್ದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಉಂಟೇ? ಮಹಾ ಎಂದರೆ ಮಗಳ ಕಷ್ಟ, ಕೋಳಿ ಒಂದಷ್ಟು, ಕಣ್ಣೀರು ತೆಗೆವಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಅವಳಿಗಿತ್ತು ಅಷ್ಟೆ."

ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆಳೆಯಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬಲವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬದುಕು ಬರ್ಬರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಮಾಜ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೆಲೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೇರಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿತ್ತು. "ವಿಷ ತೆಕಂಬ ಅಂದ್ರೂ ನಮ್ಮದೇ ದುಡ್ಡು ಅಂತ ಇದ್ದಿತ್ತೆ? ಎಂಬಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಾಜ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪುರಾವೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹೆಂಗಸರು ಧ್ವನಿಯಿತ್ತಿ, ಮಾತನಾಡಿದರೆ (ನಾಗಮ್ಮನಂತೆ) ಮಹಾಭಯಂಕರದ ಹೆಂಗಸಪ್ಪ ಎಂದು ಸಮಾಜ ಅವರಿಗೆ ಹಣೆಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ನಾಗಮ್ಮ ಅಂತಿ ಮೊದಲಾದವರು ತಮ್ಮ ಮಿತಿಮೀರಲೇ ಹೋರಾಡಿ ಗೆಲುವು ಪಡೆದ ವಿವರವೂ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ.

"ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಜೀವಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಹೋರಾಟ ಕಲಿತಿದ್ದಳು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಸೂತ್ರ ದಡ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ವೃತ್ತ ತೊಟ್ಟವಳಂತೆ, ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು, ವಾದಕ್ಕೆ ಪಾದ, ಬೊಬ್ಬೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬೆ ಎಲ್ಲ ಅವಳ ನೈಜ ಗುಣ ಎಂಬಷ್ಟು ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳಲ್ಲ ಅವಳು? ಅವಳ ಸ್ವಂತ ಗುಣಗಳು, ಮೃದು ಭಾವನೆಗಳು ದಾಂಪತ್ಯದಡಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನುಚ್ಚು ನೂರಾದ ಚಿತ್ರಣವಿಲ್ಲಿದೆ. ನಾಗಮ್ಮನಿಗಿಂತ ಅಂತಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ತನ್ನೆಣಿಕೆಯಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಿಧ್ಯಾವಂತಳಾದ ಆಕೆ ಸಾಹಸ, ಧೈರ್ಯವಂತೆ. ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಗೀರಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಎದುರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

“ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವ ಅಂತಿಗ ಗಂಡನಿದ್ದರೂ ಅವನಿರುವುದು ಬೇರೆಯೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂತಿ ತನ್ನ ಅಭ್ಯೆ ಮನೆಗೆ ತಾಗಿಯೇ ತನ್ನದೇ ಒಂದು ಗುಡಾರ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಗಂಡ ಬಂದ ದಿನ ಅವನಿಗೂ ಕೂಳು ಬೇಯಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು; ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅವನನ್ನೇ ದೇಹ ಎಂದು ಅಂಗಾಣಾಣುವ ಕಟ್ಟಲೆ ಅವಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುವ ಪರಿಪಾಠವೂ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಮಾಧವಿಗಿಂತ ಅಂತಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ, ದೃಢಮನಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ ತಳೆಯುವ ಜೀವ ವಿರೋಧಿ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಯಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದವರು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಗಾಳಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಿಲುಕದವರಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ಇಳಿದವರಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇವರು ಜೀವನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದವರು. ಜೀವನಾಭಿ ಮುಖಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಜಿದ್ದಿನಿಂದ, ಗಂಡಸರು ಹದಗೆಡಿಸಿದ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸರಿಮಾರಿಗೆ ತರಲು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಗಂಡು ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇಡೀ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದ ಗುರುತು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ.

ಸಾಂಸಾರಿಕ ಪಾಪತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಒದ್ದಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳ ಮಾದರಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ. ಅಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ದೇವಿಕತೆಯ ಕಾವೇರಿಯದು ಅಂಥದೇ ಪಾತ್ರ. ತಾಯಿಯ ಪಡಿಯಚ್ಚಿನಂತೆ ಆಕೆಯ ಮಗಳು ಗಿರಿಜೆ. ತನ್ನ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳದೆ ನೊಂದು ಓಟ್ಸ ರೋಗಿಯಾಗಿ ‘ಅದೊಂದು ಯಾಕೂ ಬೇಡದ ಮಂಕು’ ಎಂದು ಹಣೆ ಪಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ” ವರುಷಗಳ ಮೇಲೆ ವರುಷ ಸಂದು ಮೂವತ್ತು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಇವಳು ಎಂಬುದು ಹೋಗಿ ಅದು, ಇದು ಎಂಬ ಸಂಬೋಧನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲದವಳಾಗಿ

ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು”. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೋತವರ ನೊಂದವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವವರ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮನೋರೋಗಿಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡುವ ರೀತಿಗೆ ಈ ಕತೆ ಯೋಗ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಶಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ಹೇಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿದೆ, ಗಂಡಿನ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ತನದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬದುಕು ಸುಟ್ಟು ಕರಕಲಾಗುವುದನ್ನು ಈ ಕಥೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ.

ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಮೌಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕುರಿತು ಪುರುಷರ ಧೋರಣೆ ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬೊಳ್ಳದ ಸಂಕ ಕಥೆಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ನಾವಡರೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಹೆಣ್ಣು ಭೋಗದ ವಸ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪುರುಷ ಸಮಾಜ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಬಂದ ವಿಚಾರ. ಮುದುಕರಿಗೂ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚಪಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥಾ ನಾಯಕಿಯ ಗಂಡ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ತಿಳುವಳಿಕಸ್ಥ, ಓದಿಕೊಂಡವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಬಿ.ಎ. ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿದವ. ಪ್ರಗತಿಪರ ಚಿಂತನೆಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡವ. ಆದರೂ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಮದುವೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅರವತ್ತು ದಾಟಿದ ಈತ ಇಪ್ಪತ್ತರ ವೇದಾವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆಕೆಯ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತವರ ಗೋಳು, ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹಣಾಹಸಿರುವ ಸಮಾಜ, ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ, ಅಭ್ಯಾಸ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಹೀಗೆ ಸಮಾಜದ ಅನಿಷ್ಟ ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಈ ಕಥೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಹೆಮ್ಮು ಮಕ್ಕಳ ಎಲ್ಲ ಸಹಜ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಚುವುಟುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಮನೆ ವಾರ್ತೆಯ ತೊತ್ತಿನಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡ ವಿವರಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಆಕೆ ವಿಧವೆಯಾದರಂತೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಲೆ ಹೇಳಿ, ಪಾಠಕ್ಕೆ ಕಥೆ ಇದನ್ನೇ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ. “ಪಾರ್ವತಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ವಿಧವೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಆ ಮನೆ ಸೇರಿದವಳು ಅದರ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದಳು. ಅದುಗೆ ಕೆಲಸ, ಒತ್ತರ ಕಾರ್ಯ, ಬಾಣಂತಿ ಸೇವೆ, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ - ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ದುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ,

ಯಾವುದಕ್ಕೂ ದನಿ ಎತ್ತಲಾಗದ ಹೆಣ್ಣಿನ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಮಿತ್ರ ಅವರ ‘ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು’ ಕಥಾ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಕೆಲವು ಜೀವಂತ ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗಿನ ಮುಖಾಮುಖಿಯ ಅನುಭವ ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎದುರಿಸಿದ ಮಾನಸಿಕ ತಲ್ಲಣಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಶೋಧ ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಿತವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಹುಡುಕಾಟವೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ‘ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು’ ಕಥೆಯನ್ನು ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಇದು ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿಶಾಸಕಮವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಗದ್ಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಕತೆ ಹೆಣ್ಣುಬ್ಬಳ ಬಿಚ್ಚಿ ಮನಸ್ಸಿನ ದನಿಯೂ ಸ್ವಗತವೂ ಆಗಿದೆ. ಕತೆಯ ಮುಕ್ತಾಯವೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಅಂತ್ಯಕಂಡಿದೆ. “ರಮಾನಂದ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ವ ಕುಳಿತಿದ್ದವ, ಮೊದಲಿನ ಪುಟ ಮುಗಿದರೂ ಬೆಳಗಿನ ಚಾ ಬರದಿದ್ದುದು ನೋಡಿ ಎದ್ದು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಆರತಿ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ”. ಜಡವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬದಲಾವಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡುವಂತಾದುದರ ಹಿಂದೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸುದೀರ್ಘ ಹೋರಾಟವಿದೆ, ನೋವಿದೆ, ತ್ಯಾಗವಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಈ ಕತೆ ಸಾರಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರತಿಭೆಯ, ಅವರ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ನಾನಾ ಮಗ್ಗಲುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಕತೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ವಿಶಿಷ್ಟ ತರನಾದುದು. ಜೀವನ ಪರವಾದ, ಹೋರಾಟ ಪರವಾದ ಇವರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ನಿರ್ಭಾವಕರಾಗಿ, ಜೀವಂತವಾಗಿ ಮುಜುಗರವಿಲ್ಲದೇ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಸ್ತ್ರೀ ಪರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ನಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ ಲೇಖಕರ ಬರಹಗಳಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಖರವಾದುದು. ಮಿತ್ರ ಅವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತು ಕಡಿಮೆ; ಆದರೆ ಧ್ವನಿಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು. ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು ಸಮರ್ಥ ಕಥೆಗಾರರೊಬ್ಬರ ಸಾರ್ಥಕ ಸಂಕಲನ.

-- ಡಾ. ಜಿ. ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ

ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನ

ಶ್ರೀ ವಾಸುದೇವ ಕಾಕೇಮಾರ್

ಪದ್ಧರ್ಶನಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ವೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯು ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ. ಇದರ ಮೂಲ ಸೂತ್ರಕಾರನು ಕಪಿಲನೆಂಬ ಇಂಪಿ. ಮೂಲಸೂತ್ರ ಗ್ರಂಥವು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಈಶ್ವರಕೃಷ್ಣನೆಂಬವ ನೊಬ್ಬನು (5ನೇ ಶತಕ) ಬರೆದ ಸಾಂಖ್ಯಕಾರಿಕವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಾಚಸ್ಪತಿ ಮಿತ್ರಾಬರೆದ 'ಕೌಮಾರಿ' ಆದಿ ಶಂಕರರು ಬರೆದ 'ಶಾಲೀಂಕ ಭಾಷ್ಯ'ಗಳು ನಮಗಿಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಾಣಗಳಾಗಿವೆ. 'ಪಂಚತಖಿ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವೂ ಒಂದು ಇದೆ. ಕಪಿಲನು ತನ್ನ ತತ್ವ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಆಸುರಿಯೆಂಬವನಿಗೂ ಭೃಗುವಿಗೂ ಉಪದೇಶವಾಡಿದನೆಂದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. (1-3-10) ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ಸಾಂಖ್ಯ' ಶಬ್ದವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಒಂದು ಅರ್ಥಾಯವು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವೆಂದೇ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ. ಗೀತೆಯ ಐದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಯೋಗಗಳ ಸಮನ್ವಯವೂ ಇದೆ.

ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಂಖ್ಯೆ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂತಹವು ಇಂತಿಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆಂದು ಯಾವಿ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಸಿದೆ. ಗಣಿತದ (ಪರಿಗಣನೆಯ) ಮೂಲಕ ಕಾಣುವ ಅನುಭವವೇ ಶತಪ್ರತಿಶತಕ ಸತ್ಯ ಎನ್ನುವಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ್ ರಸೆಲ್ ಎಂಬ ಆಧುನಿಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರೀಯು ಇದನ್ನೇ ಸಮರ್ಥಿಸಿದಂತಿದೆ. ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದು ಶಬ್ದಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಖಚಿತವಾದ ಸಂಖ್ಯಾ ಭಾಷೆಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಂಬ ತಿಳಿವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ಕಪಿಲನು ಇಪ್ಪತ್ತ ಐದು ಮೂಲವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವೊದಲಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿ ಆಪ್ ಅನಸ, ಅನಿಲ ಮತ್ತು ಆಕಾಶಗಳು ಐದು ಪಂಚ ಭೂತಗಳು; ಅವುಗಳ ಪಂಚಗುಣಗಳು (ತನ್ಮಾತ್ರಗಳು) ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಗಂಧ, ರಸ, ರೂಪ, ಸ್ಪರ್ಶ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಗಳು; ಜೀವಿಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಸಿಕ, ಚಕ್ಷು, ನೇತ್ರ, ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಣಗಳೆಂಬ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವಾಗ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳೇ ಜೀವಿಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು.

ವಾಕ್, ಪಾಣಿ, ಪಾದ, ಪಾಮು ಮತ್ತು ಉಪಸ್ಥಗಳೆಂಬ ಪಂಚ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳೇ, ಆಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಮಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳಾದರೆ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿವೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನ್ನು ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಆಚೇತನದ ಮೂಲ ದ್ರವ್ಯವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಚೇತನ ದ್ರವ್ಯವಾದ ಪುರುಷರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅವತರಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ತತ್ವಗಳಾದ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಸ್ಮೃತಿಕೆವೆಂಬ ಗುಣ (ಅಹಂಕಾರ)ಗಳನ್ನು ಮೂಲದ್ರವ್ಯಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯ ಮಾರಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರ ಸಂಯೋಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸತ್ಯ (ಉತ್ತಮ) ರಜಸ್ (ಮಧ್ಯಮ) ಮತ್ತು ತಮಸ್ (ಹೀನ) ಎಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳ ಕಲಚರಕೆಯಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಖ್ಯರು. ಇದು ಎರಡನೆಯ ಮುಖಿಸಿದ್ದಾಂತ. ಸತ್ಯದಿಂದ ಸುಖ ತಮಸ್ಸಿನಿಂದ ದುಃಖ ಮತ್ತು ರಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೋಹ ಉಂಟಾಗುವಂತಿದೆ.

ವೊದಲಿಗಿದ್ದುದು ಒಂದು. ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ. ಅದು ಓಂ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಸಂಕೇತವಾದ ಸೊನ್ನೆಗಿಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಯಕೆಯಾದಾಗ ಪುರುಷ-ಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಹಬ್ಬಿತು. ದ್ವಿಮುಖವು ದ್ವಂದ್ವವಾಗಿ ಎಳೆಯಲಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವವು ಮುಪ್ಪುರಿ ಗೊಂಡಿತು. 'ತ್ರಿಗುಣ'ದಲ್ಲಿ, ಚತುರ್ಮುಖಿ ವಾಯಿತು. ಆಗ ಧರ್ಮ-ಅರ್ಥ-ಕಾಮ-ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಪಂಚಮುಖಿವಾಯಿತು. ಆಗ ಪಂಚಭೂತಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. (ಪಂಚದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವಾಯಿತು) ಸಾಂಖ್ಯರಿಗೆ ಏಳರ ಗೀಳು ಹಿಡಿಯಿತು. ಎಂಟು ನಂತಾಯಿತು. ಒಂಭತ್ತನ್ನು ಮಹಾಸಂಖ್ಯೆ ಯೆಂದರೆಯ ಹತ್ತರ ಮೇಲೆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಉಪರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೆಳೆಯಿತು. ವಿಶ್ವವು ಕಮ್ಮಿಯೆಂದರೆ ಐವತ್ತು ಭೇದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆಯೆಂದ ಕೆಲವರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾಕೃತಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಚಲನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಅದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತಹದ್ದು. ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರುಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕರಣವು ಸಿದ್ಧಿಸಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಅದರಿಂದ ಅಂತಃಕರಣ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರಗಳೆಂಬವು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು

ನಿಯಂತ್ರಿಸಿವೆ. ಸಾಂಖ್ಯವು ತರ್ಕಶುದ್ಧವಾದ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಂಖ್ಯಾ ಎಂದರೆ ಸೂಚಿಸು, ವಿವೇಚಿಸು, ಚರ್ಚಿಸು ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಖ್ಯಾ ಎಂದರೆ ಸಮ್ಯಕ್ ಖ್ಯಾತಿಯುಳ್ಳ ಸಮೀಚೀನ ಸಮಗ್ರವಾದದ ಅರಿವು. ಸಾರತತ್ವಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಯೋಗದಾನ. ಹೀಗಾಗಿ ಚತುರೋಪಾಯ, ಪಂಚಭಕ್ತ್ಯು, ಪಟ್ಟರ್ಮ (ಬ್ರಾಹ್ಮಣರದ್ದು) ಸ್ಮರಸಪ್ತಕ, ಅಷ್ಟದಿಕ್, ನವರಸ, ದಶವಿಧ ಧರ್ಮ, ಷೋಡಾರ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು, ಅತ್ಯಾದಶ ಪುರಾಣಗಳು, ಹಾಗೆಯೇ ನೂರು-ನೂರೊಂಟು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಾತೋಮವು ಸಾಂಖ್ಯರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಜಡವಸ್ತುವಿನ ಗುಣಧರ್ಮಗಳೇನು, ಚೇತನದ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಂಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ.

ಸಾಂಖ್ಯವಾದದಲ್ಲೆಂದಿದೆ ಪುರುಷನು ಪ್ರಕೃತಿಯಂಥ ರೂಪವೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿ ವಿಶೇಷ ಪಡೆದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಅನುಭವ ಇರುವುದು ಎಂದು ಪುರುಷನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಭಾವನಾ ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರುವುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನನೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕಿದೆ. ಪುರುಷನು ಅದ್ವಿತೀಯನು. ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನು, ಪರಿಪೂರ್ಣನು, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವನೇ ಪರಮಾತ್ಮ (ಚೇತನ) ವಸ್ತುವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಂಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆದನೆಯ ಕೊನೆಯ ತತ್ವವು ಆತ್ಮವೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವವರೂ ಉಂಟು.

ಆದರೆ ಪುರುಷತತ್ತ್ವಕ್ಕೇ ವಿಶೇಷಣ ಉಪಾಧಿಯನ್ನು ಸಾಂಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಗಳೆರಡೂ ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದಿದೆ. ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕರಣದ ಮೂಲಕ ಬಾಹ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆಂದಾಗ ಆತ್ಮನೇ ಪುರುಷನಲ್ಲ; ಅದೊಂದು ಮಹತ್ತತ್ವವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ತತ್ತ್ವವೆಂದು ಕೆಲವರು ಸಾರಿರುವರಾದರೂ ಅದು ವೇದಾಂತದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಾಯಿತು.

ವೇದಾಂತಕ್ಕೂ ಹಳೆಯದಾಗಿರುವುದು ಸಾಂಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ. ಆದರೆ ಸಾಂಖ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ವೇದಾಂತನಿರ್ಣಿತರಹಸ್ಯವೆಂದೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿದೆ. ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸಾಂಖ್ಯವನ್ನು

ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವೇಕವೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವು ನಿರ್ಗುಣ ಅವಿಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ... ಬ್ರಹ್ಮದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು 'ಸಾಂಖ್ಯ' ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವ ಆತ್ಮತತ್ವವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೂಲ ಸಾಂಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಚಾರವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೆಂದು ವಿಶೇಷ !

ಪುರುಷನು ನಿತ್ಯ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೇವಲ ಅವನ ಕರ್ತೃತ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರು ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ದೇಹದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅದು ಎನ್ನುವರು. ಜೀವ, ಜಗತ್ತು, ಈಶ್ವರಗಳ ತೋರ್ಪು ವೇದಾಂತದಲ್ಲಾದರೆ ಸಾಂಖ್ಯವು ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ 'ವೋಕ್ಸ್' ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ! ಸಾಂಖ್ಯಕಾರರ ಸೂಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತದೆ... "ಈಶ್ವರನೆಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ತೋರಿಸಲು (ನಿಷ್ಪನ್ನಗೊಳಿಸಲು) ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯೋಜಿತವೆಂಬುದನ್ನು ಅದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ." ಈ ಮಾತುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ನಿರೀಶ್ವರವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಜಾಲಗಂಗಾಧರ ಟೀಕರು 'ಸಾಂಖ್ಯವೆಂದರೆ ಆತ್ಮಾನಾತ್ಮ ವಿಚಾರದಿಂದ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತ ನಾಗುವಿಕೆಯು ಪ್ರೇರಿತವಾಗುತ್ತದಾದ ಕಾರಣ ಆದ ವೇದಕ್ಕೆ ಪೃಷ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಸರಿಯಾಗೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲೊಂದು.

ಸಾಂಖ್ಯವು ಅಂತಃಕರಣವು (Consciousness) ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ವಸ್ತು (Compound), ಮಿಶ್ರಣವಲ್ಲ, ಅದು ಸಂಘಾತ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದದ್ದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಥಕೃಷಿ, ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವುದು ಪುರುಷನೇ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ತ, ಸ್ವಪ್ನ, ತಿಳಿ ಬೇರೆಯಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿದ ಅಂತಃಕರಣವು ಮನಸ್ಸೇ ಎಂದು ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಖ್ಯರು.

ಸಾಂಖ್ಯ ತತ್ತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಐದು ವಿಷಯಾರ್ಥ (ವಿಪರೀತತಿ) ಗಳಿರುತ್ತವೆ ನಿಜ. ಅವುಗಳು ತಮಸ್ಸು, ವೋಹ, ಮಹಾವೋಹ, ತಾಮಿಸ್ಯ (ಅಜ್ಞಾನ), ಅಂಧಕಾಮಿಸ್ಯಗಳಂತೆ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪುರುಷನನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿಸುವುದೇ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಗೆ (ಆದಿ ಭೌತಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಅತಿ ಹಳೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಮಾಲಕರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರು ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ೨೦ನೇ ತಾ. ಸೋಮವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿಧನರಾದರೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಜಿ.ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಆಂಜ್ಞಾನ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಮ್ಮ, ಮಕ್ಕಳು ಶ್ರೀಯುತ ಜಿ.ಆರ್. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ, ಜಿ. ಆರ್. ರಮೇಶ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಶುಭ ರವಿಕುಮಾರರನ್ನಲ್ಲದೆ ಮುಂಜೈಯ ಅಪಾರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರನ್ನಗಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ತೋಕನಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಂಜೈಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಚಿರಪರಿಚಿತವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ. ಈಶ್ವರ ಬ್ರದರ್ಸ್‌ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಈಶ್ವರ, ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಮೂವರೂ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಸದಸ್ಯ ಬಳಗಕ್ಕೆ ವೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸೇರಿದವರು. ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಜನ ಕಿರಿಯರು

ಅಧಿದೈವಿಕಗಳೆಂಬವುಗಳಿಗೆ) ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವಿವೇಕವೂ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯೂ ನಿರುದ್ದೇಶವೂ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಇದರಿಂದಾಗುವ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ದುಃಖಗಳು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ವೇದಾಂತಿಗಳು. ಪ್ರಕೃತಿಗಿರುವ ಆಸ್ಥೆ ಪುರುಷನಿಲ್ಲ.

ಜೀವಿಯ ವಿಕಾಸದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಪಂಚಭೂತಗಳೇ ಗತಿ, ಶಕ್ತಿ, ಉತ್ಪಗರ್, ಶಿಲ್ಪ, ಕರ್ಮಾಯತನ ಮಾಡುವ ಸರ್ವಸ್ವ ಎಂದಿರುವುದೂ ಉಂಟು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏಳೇ ತತ್ತ್ವಗಳು

ನಿಧನ

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಲಘು ಹಾಸ್ಯ ಮಿಳಿತ ಹರಟೆಗೆ ಹೆಸರಾಂತ ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸುತ್ತಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಿರಿಯರ ಗುಂಪು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವಿದ್ದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪದೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಹಾಸ್ಯಭರಿತ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾತುಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮುದ್ರಣದ ನೆರವು ನೀಡಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿಗೆ ಸುಮಾರು ೨೫ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುದ್ರಣದ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದರು. ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರ ಭಾಷೆ ಅಷ್ಟಜ ಮೈಸೂರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅದರಲ್ಲೂ ಹೊಯ್ಸಳ ಕರ್ನಾಟಕರ ಕನ್ನಡ. ನುಡಿಗೊಂದು ನಾಣ್ಯಡಿ (ಮಾತಿಗೊಂದು ಗಾದೆ) ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತು ಕೇಳಲು ಬಹು ಹಿತ. ಅವರ ಕನ್ನಡ ಬೈಗಳಿಗೇ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದವು. ಅವರ ಅವ್ಯಾಜ ಪ್ರೇಮ, ಸ್ನೇಹ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಅವರೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಚಿರಶಾಂತಿ ಸಿಗಲೆಂದು, ಅವರ ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಅವರ ಅಗಲಿಕೆಯ ನೋವನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಒದಗಿಬರಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಎಂದರೆ ಪಂಚಭೂತಗಳು. ಜೀವ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನೆಂದು ಸರಳೀಕರಿಸಿದ ಸಂಖ್ಯವಾದ ವಿರೋಧಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರೀಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ದ್ರವ್ಯಗಳು ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರ ಅಂತೆ ! ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅನುಭವ ತೂನತ್ವಯಿಂದಿದ್ದ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಂಖ್ಯವಾದದ ಕೆಲವೇ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕೃತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಓದುಗರು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ. ಸಾಂಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಚಿಂತನೆಗೆ ದಿಕ್ಕು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. +

ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕೋರ್ಸ್‌ನ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮತ್ತು 'ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ' ವಿತರಣೆ

ಮಾಟುಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕೋರ್ಸ್‌ನ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು 15-7-2001ರಂದು

ಶಿಕ್ಷಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸುಧೀಂದ್ರರ ಜೊತೆ ಕನ್ನಡ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟಿಯವರು (ಮುಂಬಯಿ ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗದ ಅಧಿಕಾರಿ) ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಿ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಕುಮಾರಿ ಪ್ರಿಯಾ ಪ್ರಸನ್ನ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ. ಜಿ.ಡಿ. ಜೋಶಿಯವರು (ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು) ಮಾತನಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಸ್. ರಾಮರವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ ಶಾರದಾ ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟಿಯವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂಘದ ವತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಚ ಹಾಗೂ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಕನ್ನಡ ತರಗತಿಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸುಧೀಂದ್ರರವರಿಗೆ ಸಂಘದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಎಸ್. ಎ. ವೋಹನರವರು ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಚ ನೀಡಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು.

ಕಳೆದ ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಕನ್ನಡ ಸರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕೋರ್ಸ್‌ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯವರು ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ವಿಶಿಷ್ಟ (Distinction) ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ಕುಮಾರಿ ಸುಗುಣ ಕೆ. ರಾವ್, ಕುಮಾರಿ ಆರತಿ ಜಿ. ರಾವ್, ಶ್ರೀ ವೈದ್ಯನಾಥ್ ಹಾಗೂ ಕುಮಾರಿ ಪ್ರಿಯಾ

ಸುತ್ತಮುತ್ತ

ಪ್ರಸನ್ನ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಘದ ವತಿಯಿಂದ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ತಮ್ಮ

ಉದ್ಘಾಟನಾ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ 'ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇರು ಎಂತಾದರೂ ಇರು, ನೀನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡಿಗನಾಗಿರು' ಎಂದು ಕುವೆಂಪುರವರು ನುಡಿದ ಮಾತನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಸಂಭವಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ಇಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಭಾ ಶಾಲೆಗಳಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಸಂಘದ ಗೌರವ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಗುರುರಾಜ್ ಎಸ್. ನಾಯಕ್‌ರವರು ಮಾಡಿದರು. ಶಿಕ್ಷಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸುಧೀಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಿತವಚನ ನೀಡಿದರು. 'ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ' ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಕುಮಾರಿ ಸುಗುಣ ಕೆ. ರಾವ್ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಕೆ. ರಘುನಾಥ್, ಸದಸ್ಯರಾದ ಬಾಬುರಾಯ ಪ್ರಭು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಮನಾಥ ಕರ್ಕೇರ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಕಲಾವ್ಯಂದದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಎಸ್.

ಶೆಟ್ಟಿ ಸ್ವಾರಕ ಕಥಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಕವಿತಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

ಮುಂಬಯಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಂಘಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿದ್ದು ಮುಂಬಯಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಇಹದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟಿಯವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಕವಿತಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕನ್ನಡದ ಸಮಸ್ತ ವಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿರುವ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ರೂಪಾಯಿ 3,000 ನಗದು ಬಹುಮಾನ, ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಫಲಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಗಳು

೧. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆ ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ.

೨. ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಸ್ಮರಣಿಕ ಕಥಾ / ಕವಿತಾ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರಬೇಕು.

೩. ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ಕಥಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಕಥಾ ಸಂಕಲನ / ಅಥವಾ ಕವಿತಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬರೇ ಎರಡೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

೪. ಕಥೆ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಹಾಳೆಯ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು / ಟೈಪ್ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಕಾರ್ಬನ್ ಪ್ರತಿ, ಝರಾಕ್ಸ್ ಪ್ರತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

೫. ಕಥಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಯೂ Foolscape ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಪುಟಗಳಿಂದ ನೂರಮೂವತ್ತು ಪುಟಗಳ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು.

೬. ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯೆಂದರೂ 30 ಕವಿತೆಗಳಿರಬೇಕು. ಬಿಡಕಾವ್ಯ ಅಥವಾ ಚುಟುಕು / ಮಿನಿ ಕವಿತೆಗಳಾಗಿರಬಾರದು.

೭. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ನಮೂದಿಸಿರಬಾರದು ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಪರಿಚಯ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಭಾವ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

೮. ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಿಲ್ಲ.

೯. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

೧೦. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವಾಗ ರಕ್ಷಾ ಪುಟದ ಮೇಲ್ಭಾಗ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ಒಳಪುಟದಲ್ಲಿ ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಕಲಾವೃಂದದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟಿ ಸ್ಮಾರಕ ಕಥಾ /ಕವಿತಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಕೃತಿ 2001 ಎಂದು ಮುದ್ರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

೧೧. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ ಸಮಾರಂಭ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುವುದು.

೧೨. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದವರು ಮತ್ತೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

೧೩. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ವೃಂದವು ಕಾಯ್ದು ರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

೧೪. ಅನಾವಶ್ಯಕ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ನಿರ್ಣಾಯಕರ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ.

೧೬. ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Prop. Seetharam R. Shetty
Sai Ashish Printers, Shop No. 6, Opp.
Bldg. No. 163, Near Jain Derasar,
Naidu Colony, Pant Nagar, Ghatkopar (E),
Mumbai-400 075.

ಪುನರೂರು ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಅಭಿನಂದನೆ

ಮುಂಬಯಿ, ಕೇಂದ್ರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಒಹುಮತದಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಪರಿಕೃಷ್ಣ ಪುನರೂರು ಅವರನ್ನು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅಭಿನಂದಿಸಿದೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಸಂಘಟಿಸಿ ಕನ್ನಡಪರ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಜೀವ ತುಂಬಿದ ಪುನರೂರು ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹೊಸತನವನ್ನು ತುಂಬಬಲ್ಲರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಸಮ್ಮೇಳನ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಾಯಕಲ್ಪ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಸಮ್ಮೇಳನ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಾಯಕಲ್ಪ ನೀಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವೀಗ ಬಂದೊದಗಿದೆ.

ಹೊರನಾಡ, ಗಡಿನಾಡ ಘಟಕಗಳಿಗೂ ಯೋಗ್ಯ ವನ್ನಣೆ ನಿಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರನಾಡ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪುನರೂರು ಅವರ ಕರ್ಣಧಾರತೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಕನ್ನಡನಾಡು ನುಡಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಲವರ್ಧನೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಲಿ ಎಂದು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಮಿತ್ರರು ಹಾರೈಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟಿಯವರ 'ಗಾಂಧಿಯಿಂದ ಗಾಂಧಿ ತನಕ' ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ

ಮುಂಬಯಿ : ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಂದಲೇ ಬದುಕಲು ಆಹಾರದ ಆಗತ್ಯವಿರುವಂತೆ ಮೆದುಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಸೃಜನಶೀಲ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈಗಿನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕುಬ್ಜವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಓದಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಕ್ಕರೆ ಓದು ಕಡೆ ಕೂತು ಓದುವ ಆನಂದ ವರ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕವಿ, ನಾಟಕಕಾರ ಎಸ್. ದುಂಡಿರಾಜ್ ದಿನಾಂಕ 22 ಜುಲೈ, 2001ರಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟಿಯವರ 'ಅನ್ನೇಷನ್ ಪ್ರಕಾಶಕರು' ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ 'ಗಾಂಧಿಯಿಂದ ಗಾಂಧಿ ತನಕ' ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಯುತರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ 'ಅಂಕಣ' ಬರಹವು ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ವದಂತಿ ಇತ್ತು.. ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಆ ಅಂಕಣಗಳು ಒಂದೇ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಾಗ ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟಿಯವರ 'ಗಾಂಧಿಯಿಂದ ಗಾಂಧಿ ತನಕ' ಪುಸ್ತಕ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು.

ಲೇಖಕ, ಪತ್ರಕರ್ತ ಶ್ರೀಪತಿ ಚಂಪಾರವರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟಿಯವರ 'ಗಾಂಧಿಯಿಂದ ಗಾಂಧಿ ತನಕ' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯ 29 ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು.

ನಾನು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ... ಕಳೆದ 2 ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ಈ ಸಂಘದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಪೂರ್ಣವಾಯ್ತು' ಎಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟಿಯವರು ಹೇಳಿದರು.

'ಪತ್ರಕರ್ತ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕಾರ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕವಲ್ಲ ಆದರೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ' ಎಂದು ಸಂಘದ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಲೇಖಕರಾಗಿರುವ ಕೆ. ಜಯರಾಮ ಆಳ್ವರು ಪುಸ್ತಕ

ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ 'ಗಾಂಧಿಯು ಬ್ರಿಟೀಷರ ಭಯವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿದರೆ ಗಾಂಧಿಯು ಭಯವನ್ನೇ ತನ್ನ ಬಂಡವಾಳವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಜೋಕಟ್ಟಿಯವರ ಕೃತಿಯ ಶ್ರೀರ್ಷಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಮಹಿಳಾ ವಿಭಾಗದ ಸದಸ್ಯೆಯರಾದ ಗಾಯತ್ರಿ ರಾಮು, ಪರಿಮಳಾ ಜಹಾಗೀರ್‌ದಾರ್, ಶೈಲಾ ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಶೀಲಾ ಉಚ್ಚೇಕರ್‌ರವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು.

ಸಂಘದ ನೂತನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರವಿ ರಾ. ಅಂಚನರವರು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಸಂಘವು ಪುಸ್ತಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಕೃತಿ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಸಂಘದ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಭರತ್‌ಕುಮಾರ್ ಪೊಲಿಪು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ವಂದನಾರ್ಪಣೆಗೈದರು.

ಜಿ. ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ನಿಧನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಶೋಕ

ಮುಂಬಯಿ, ಕಳೆದ ಆರೇಳು ದಶಕಗಳಿಂದ ಮುಂಬಯಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿ ಓಡಾಡಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ ಜಿ.ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರ ನಿಧನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ತೀವ್ರವಾದ ಶೋಕ ವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ.

ಜಿ.ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಕನ್ನಡ ನಾಡು - ನುಡಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮುಂಬಯಿ ನಗರದಿಂದ 'ಆದರ್ಶ' ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅನೇಕ ಲೇಖಕರನ್ನು ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಚದುರಂಗ ಅವರ ಮೊದಲ ಕತೆ ಪ್ರಕಟವಾದುದು ಆದರ್ಶ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಐವತ್ತು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ದಾಖಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪೋಷಕ

ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲಾ ಪರಿಷತ್ತು' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಆಚಾರ್ ತತ್ಪ್ರವಾಸಿ ಅವರು ಕುವೆಂಪು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಗೋಕಾಕ್, ಚದುರಂಗ, ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ನಿವೇದನೆ

ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಯೋಜನೆ ಇಸವಿ 2001-2002ರ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಂಡಳಿಯ ವತಿಯಿಂದ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಕಲ್ಪ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಯೋಜನೆಯ ಅನುಸಾರ ಇಸವಿ 2001-2002ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಕಲ್ಪ ಕೊಡಲಿರುವುದು. ಈ ಪ್ರಕಲ್ಪ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಈ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಕಲ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ಮಂಡಳಿಯ ವತಿಯಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಕಲ್ಪಕಾರರಿಗೆ ಕಾರ್ಯವಾಹಿ ಸಂಬಂಧ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವೂ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಮಂಡಳಿಯ ಈ ಪ್ರಕಲ್ಪ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೆಯೇ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಇವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕಲ್ಪದ ಕಾರ್ಯವಧಿ ಒಂದು ವರ್ಷ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರೂ. 5000/- ವರೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಯ ವತಿಯಿಂದಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರೂ. 10,000/- ಅರ್ಥ ಸಹಾಯ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಪ್ರಕಲ್ಪದ ಕಾಲಾವಧಿ ಎರಡು ವರ್ಷದ್ದಾಗಿರುವುದು.

ಪ್ರಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನರಂಗೋಸ್ಕರ ಪೂರ್ಣ ಆದನಂತರ ಪ್ರಕಲ್ಪರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಾನಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಿಗೆ ಮಾನದಂಡವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಮಂಡಳಿಯ ಇಸವಿ 2001-2002ರ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ಮಂಡಳಿಯ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಸಂಗತವಾದ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಲ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಪ್ರಕಲ್ಪ ಇಯತ್ತೆ 1ರಿಂದ 8ರ ಅಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು

ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಮಂಡಳಿಯ ಯೋಜನಾನುಸಾರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಲ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸುವರೋ ಅವರು ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಯೋಜನೆ, ನಿಯಮಾವಳಿ ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿ ಪತ್ರದ ನಮೂನೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸಂಶೋಧನಾಧಿಕಾರಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಂಡಳಿ, ಪುಣೆ-4 ಇವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ಅರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆ, ಅವೇದನ ಪತ್ರ ಅರ್ಜಿ ನಮೂನೆ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವೇದನ ಪತ್ರ ತುಂಬಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಅಂತಿಮ ದಿನಾಂಕ 30 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 2001.

ಕ್ರಮಾಂಕ ಇಸವಿ 2001-2002

ಸಂಖ್ಯಾಂಕ

ದಿನಾಂಕ 12 ಜುಲೈ 2001 ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಂಡಳಿ ಪುಣೆ-4.

ವಿ.ಸೂ. : ಈ ಪ್ರಕಲ್ಪವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕ / ಶಿಕ್ಷಕಿಯರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ನೂತನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ರವಿ ರಾ. ಅಂಚನ್

ಕಳೆದ 67 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೊರನಾಡ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಾಗಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಚುನಾವಣೆಯು ದಿನಾಂಕ 17-06-2001ರಂದು ನಡೆಯಿತು.

ಕಾರ್ಯಕಾರೀ ಸಮಿತಿಯ ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿಯ 3 ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಡಾ. ಸುನೀತಿ ಉದ್ಯಾವರ, ಶಾರದಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಗಾಯತ್ರಿ ಎಸ್. ರಾಮು ವಿಜೇತರಾದರು. ಉಳಿದ 12 ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವಿಜೇತರಾದವರು. ಬಿ.ಎ. ಸನದಿ, ಬಿ.ಜಿ. ನಾಯಕ್, ಭರತ್ ಕುಮಾರ್ ಪೊಲಿಪ್ಪ, ದಿನೇಶ್ ಕುಡ್ಲೆ, ಜಯರಾಮ ಅಳ್ಳ, ಓದಾಸ್ ಕಣ್ಣಂಗಾರ್, ಡಾ. ಜಿ.ಡಿ. ಬೋಶಿ, ಎಂ.ಎಂ. ಕೋರಿ, ಪಿ.ಜಿ. ಬುರ್ಡೆ, ಸೀತಾರಾಮ ಡಿ. ಶೆಟ್ಟಿ, ನವೀನ್ ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ, ಉಮೇಶ್ ಶೆಟ್ಟಿ.

ತ್ರಿಪದಿಗಳು

ನಿನಗಾರು ಪೇಳಿದರು ಈ ಮಂತ್ರ ನನ ಕಂದ |
ನನಗೆ ಅನ್ನ ಅನ್ನೋ ಮಹಾಮಂತ್ರ | ನನ ಕೂಸ |
ಕನಸಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ಕಂಡಿದ್ದು | ಎನು || ೧ ||
ನನ್ನ ಕಂದನೆ ನೀ ಅಳಬೇಡ ಬಾರೋ
'ಕನ್ನಡ ಗೋವಿ'ನ ಹಾಲುಣ್ಣು | ನನ ಕಂದ |
ಇನ್ನಾವ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಬೇಕಲ್ಲ ನಿನಗೆ || ೨ ||
ಎನು ಹಾಡಿದರು ಕಂದ, ಬೇಸರ ನನಗಿಲ್ಲ |
ಕೂಸು ನನ ಕಂದ ಕವಿಯಾಗಿ | ನೀ ಮುಂದ |
ಸಾಸಿರ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳ ಮಾಡು || ೩ ||
ತೊದಲು ನುಡಿಯಲಿ ನೀನು, ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಕಲಿ
ಇದರಷ್ಟು ಚೆಂದ ಇನ್ನಿಲ್ಲ | ನನ ಕಂದ |
ಇದರಿಂದಲೇ ಏಳು ಸಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಪೀಡ ಇ
ಕನ್ನಡದಿ ಮಾತಾಡು ಕನ್ನಡವ ಕಾಪಾಡು |
ಕನ್ನಡದಿ ಕನ್ನಡಿಗ ಇರತೀರಲು | ನನ ಕಂದ |
ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ನೀನದನು ಅರಸೋದು ಬ್ಯಾಡ || ೪ ||
ಅತ್ತದ್ದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ನಕ್ಕಿದ್ದೇ ನಕ್ಕಿದ್ದು |
ಎತ್ತಣಮ ಬರಬೇಕು ಅಳು ನಿನಗೆ | ಕಂದಮ್ಮ |
ಕೆತ್ತೂರ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ನೀನಾಗಿರಲು
ಚೆಂದನಿತು ನಿನ ಕುರುಳು, ಓ ನನ್ನ ಕಂದ |
ಇಂದಿವನು ಕಂಡು 'ಬೇಂದ್ರೆ'ಯವರ ನೆನಪಾಯ್ತು ನಿನ ಕುರುಳು
ಒಂದೊಂದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಕಂಡು || ೫ ||
-- ಬಿ.ಬಿ.ಜಿ.ವಿಠಲ್, ಸೋಲಾಪುರ

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ತ್ರೀ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ
ಹಾಗೂ
ತಿರ್ಥ-ಪ್ರಸಾದ ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು
ಅನ್ನಸಂತರ್ಪಣೆ
ದಿನಾಂಕ : 26-08-2001
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗಂಟೆ : 9.30ಕ್ಕೆ
ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆ :
ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಗಂಟೆ 2-00ಕ್ಕೆ
ಪೂಜ್ಯ ತ್ರೀ ತ್ರೀ ಮೋಹನದಾಸ
ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ
ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿವಂದನಾ ಸಮಾರಂಭ
ಹಾಗೂ
ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಚನೆ
ಸರ್ವರಿಗೂ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ
ಪ್ರಯೋಜಕರು :
ಕುಲಾಲ ಸುಧಾರಕ ಸಂಘ ಹಾಗೂ
ಕುಲಾಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಳಗ ಮುಂಬಯಿ
ಸ್ಥಳ :
ನ್ಯಾತನಲ್ ಕನ್ನಡ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ
ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಸಭಾಗೃಹ
ಇಂದುಲಾಲ್ ಭುವಾ ಮಾರ್ಗ, ವಡಲಾ,
ಮುಂಬಯಿ.

ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ
ಉದಯವಾಣಿ

ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ.

ಹೊಸ ರೂಪ ಹೊಸ ಲಾವಣ್ಯದೊಂದಿಗೆ.

- ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಗ್ರ ವಾರ್ತೆಗಳು, ಅಂತೆಯೇ ಮುಂಬಯಿ ವಾರ್ತೆಗಳು.
- ಓದುಗರ ಬಯಕೆಯಂತೆ ಮಂಗಳೂರು, ಉಡುಪಿ, ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ, ಪುತ್ತೂರು, ಸುಳ್ಯ, ಕೊಡಗು, ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ವಾರ್ತಾ ಸಂಚಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸುದ್ದಿಗಳು.
- ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವಿವರವಾದ ವರದಿ.
- ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ದೈನಿಕ ಧಾರಾವಾಹಿ.
- ಶುಕ್ರವಾರದ ಸಂಚಿಕೆ ಜತೆ ಬರುವ 'ಕಲಾ ವಿಹಾರ'ದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕರಂಗ ಅಂತೆಯೇ ಯಕ್ಷಲೋಕದ ಸಚಿತ್ರ ಬರಹಗಳು.
- ರವಿವಾರದ 'ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಸಂಪದ'ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಲೇಖನ, ಕತೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಬಾಲ ಜಗತ್ತು, 'ನಕ್ಷತ್ರ ಲೋಕ'ದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಚಿತ್ರ ವ್ಯತ್ಯಾಂತ, ಕಚಗುಳಿಯಿಡುವ 'ಗುಟುಕು - ಕುಟುಕು'
- 'ಅಭಿಮತ'ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಓದುಗರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ.
- 'ಮುಂಬಯಿ ದಿನಚರಿ'ಯಲ್ಲಿ ಮಹಾನಗರದ ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳು, ಸಾಧಕರ ಪರಿಚಯ, ಸಂದರ್ಶನ ಅಂತೆಯೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊಸ ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಸ್ವಾಗತ.

MANIPAL MEDIA NETWORK LTD

(PUBLISHERS OF UDAYAVANI, TARANGA, TUSHARA, ROOPATARA, TUNTURU)

616 DALAMAL TOWER, FREE PRESS JOURNAL ROAD,
NARIMAN POINT, MUMBAI-400 021.

Tel.: 287 3043 / 284 5248. Fax : 285 1764